

dommen; derimod troer jeg, at det snarere vilde være heldigt for Sagen, om man ved landoconomiske Skrifter vilde opmuntre til ikke at besatte sig hermed. Det er kun de mindre praktiske Landmænd, som foretage disse Fureafsbrændinger, da de derved faae eet, hoist to Aars Afgrøde, men senere aldrig Mere, idet Jorden derved bliver ødelagt for meer end een Generation, især paa de lette Sandjorder. Dersom man igjennem landoconomiske Skrifter oplyste dette, vilde Folk maafee indsee, at det er en utidig Fordeel, som man derved tilbender sig, at det er en Foranstaltning, som lønner sig daarligt i Længden. Det var kun dette, jeg her vilde tillade mig at omtale for, om muligt, at drage Opmærksomheden hen paa denne Sag, og for at Bestemmelserne, som findes i Loven af 2den Marts 1861, kunne blive tagne tilfølg.

Justitsministeren: Jeg vil kun, nærmest foranlediget ved en Bemærkning fra den ærede Forespørger, til, hvad jeg før udtalte, sige, at det ganske vist er min Mening, naar de fornødne Erklæringer og Oplysninger angaaende det omhandlede Spørgsmaal ere indhentede, da at tage under Overveelse, ikke blot hvad der mulig kan være at gjøre ad Lovgivningsveien, men ogsaa hvad der med Hensyn til Sagen kan udrettes deels ved en Indskærpelse af de bestaaende Bestemmelser, deels ved Billedning af og instructoriske Bestemmelser for Brandpolitiet's Embeds- og Bestillingsmænd.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Anden Behandling af „Forflag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igjennem det nordvestlige Sjælland“.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1017 ff.).

Til denne Behandling var der stillet følgende Vædringsforflag af Indenrigsministeren:

1) til § 2, 5te Linie: „dens“ forændres til „dets.“

2) til § 2, sidste Linie: „fra“ forændres til „, som ere gaaede forud for“.

Formanden: Der er ikke til Formanden fremkommet noget Forlangende om Forlængelse af Tidsfristen for Vædringsforflag's Indgivelse, og der er altsaa ikke Noget til Hinder for Sagens Foretagelse i indværende Møde. De af Indenrigsministeren stillede Vædringsforflag ere først omdeelte idag, og der udfordres sølgelig Thingets Samtykke, for at de skulle kunne komme under Forhandling og Afstemning. Efter Omstændighederne vil jeg betragte dette Samtykke som givet uden Afstemning, hvis ikke særlig Afstemning forlanges. (Ophold.) Jeg betragter altsaa Samtykket som givet. Jeg sætter samtlige Lovforflagets Paragrafer samt Indenrigsministerens Vædringsforflag under Forhandling.

Indenrigsministeren: Skjøndt Vædringsforflagene ere blevne omdeelte noget sild, ville Thingets Medlemmer, som have dem liggende foran sig, dog vistnok allerede have overbevist sig om, at de kun gaae ud paa Redaktionsænderinger. Den ene af disse Vædringer er i og for sig nødvendig, den anden er derimod vistnok ikke nødvendig, da den kun gaaer ud paa at rette et Udtryk, som allerede er blevet brugt i Loven om det sydsjællandske Jernbaaneanlæg; men dette Udtryk forekommer mig dog saa lidet heldigt, saa lidet smagfuldt, at der synes mig at være god Anledning til at ombytte samme med et andet.

Krieger: Jeg vil tillade mig en Hensigt til den høitæredede Indenrigsminister. Nærværende Lovforflag gaaer jo i det Hele taget ud paa, at der skal gives Regjeringen en Bemyndigelse i forskellige Retninger. Det er nu faldet mig ind, om det ikke var naturligt, at der ved samme Leilighed blev givet en noget yderligere gaaende Bemyndigelse, som jeg med eet Ord kan forklare som gaaende ud paa, at det i det Tilfælde, at der paa en noget anden Maade end den nu fastsatte kunde opnaaes en hensigtsmæssig Ordning af Jern-